

دو تا ۱۱۲	حفظ کردن ۲۳
	یک شاگرد ویژگی مسیحی ایمان را در خود رشد می دهد (رومیان ۴: ۲۰-۲۱)
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه که در مورد تعمق و حفظ کردن آیات است یاد خواهید گرفت که شاگرد عیسی مسیح شوید. دو معلم بر مفهوم یک آیه از کتاب مقدس تعمق خواهند کرد که در مورد یکی از ویژگی های شاگرد عیسی مسیح است سپس آن را به اتفاق هم حفظ می کنند. در حالیکه به این برنامه گوش می کنید، در یک دفترچه یادداشت بردارید و یا این برنامه را ضبط کنید. در مجموعه چهارم، خدا ۵ ویژگی مهم از شخصیت مسیحی را به ما یاد خواهد داد: شبیه مسیح شدن، پاکی، محبت، ایمان و فروتنی. عنوان تعمق و حفظ کردن آیه امروز این است: یک شاگرد ویژگی مسیحی ایمان را در خود رشد می دهد.

(S) نکته ۱. تعمق بر آیه جدید کتاب مقدس

آیه جدیدی که به آن تعمق و آن را حفظ خواهیم کرد رومیان ۴: ۲۰-۲۱ است. ما برای اینکه به هم کمک کنیم تا بر حقایق کتاب مقدس تعمق کنیم از همدیگر سؤالاتی می پرسیم. اجازه بدهید رومیان ۴: ۲۰-۲۱ را همراه با متن آن یعنی رومیان ۴: ۱۷-۲۲ بخوانم، " کتاب آسمانی می فرماید: خدا ابراهیم را پدر اقوام بسیاری ساخته است. معنی این آیه اینست که خدا هر کسی را که مانند ابراهیم به خدا ایمان داشته باشد، از هر قومی نیز که باشد، به حضور خود می پذیرد. این قول خود خداست، خدایی که مرده ها را زنده می کند و به دستور او موجودات از نیستی به هستی می آیند. بنابراین، زمانی که خدا به ابراهیم فرمود که به او پسری خواهد بخشید و از نسل او اقوام بسیاری بوجود خواهند آمد، ابراهیم به وعده خدا ایمان آورد، اگر چه چنین امری عملاً محال بود. زیرا در آن زمان ابراهیم صد سال داشت و همسرش سارا نود سال، و هیچیک قادر نبودند صاحب فرزند شوند. با وجود این چون ایمان ابراهیم قوی بود، به وعده خدا شک نکرد. بلی او هیچگاه شک ننمود. او به خدا ایمان داشت و ایمانش روز بروز قوی تر می شد و حتی قبل از اینکه خدا به وعده اش عمل کند، او را سپاس می گفت، زیرا یقین داشت که خدا قادر است به همه وعده های خود عمل کند. بخاطر همین ایمان، خدا او را بخشید و " بی گناه " به شمار آورد. "

آیه حفظی این است: ایمان. رومیان ۴: ۲۰-۲۱. " بلی او هیچگاه شک ننمود. او به خدا ایمان داشت و ایمانش روز بروز قوی تر می شد و حتی قبل از اینکه خدا به وعده اش عمل کند، او را سپاس می گفت، زیرا یقین داشت که خدا قادر است به همه وعده های خود عمل کند. بخاطر همین ایمان، خدا او را بخشید و " بی گناه " به شمار آورد. "

(T) **اولی**. بیابید بر آیه ۱۷ تعمق کنیم. ایمان در شخصیت و توانایی خدا ریشه دارد نه چیز دیگر. رومیان ۴: ۱۷ می گوید، " کتاب آسمانی می فرماید: خدا ابراهیم را پدر اقوام بسیاری ساخته است. معنی این آیه اینست که خدا هر کسی را که مانند ابراهیم به خدا ایمان داشته باشد، از هر قومی نیز که باشد، به حضور خود می پذیرد. این قول خود خداست، خدایی که مرده ها را زنده می کند و به دستور او موجودات از نیستی به هستی می آیند. " ایمان ابراهیم بر اساس اعمال یا نیکویی ذاتی خودش نبود. ایمان ابراهیم متمرکز بر خدا بود. خدایی که خودش را در کتاب مقدس آشکار ساخت هدف ایمان حقیقی است.

(S) ابراهیم در رابطه با خدا به چه چیز ایمان داشت؟

(T) ابراهیم در ارتباط با خدا به سه چیز مهم ایمان داشت. او ایمان آورد که خدا مردگان را زنده می کند، به دستور او موجودات از نیستی به هستی می آیند و ایمان آورد که خدا از انسانهای بی اهمیت انسانهای مهم می سازد.

یک. ابراهیم ایمان آورد که خدا مردگان را زنده می کند. در پیدایش ۲۴ می خوانیم که ابراهیم ۷۵ ساله بود که خدا او را دعوت کرد و به او وعده داد که پسری خواهد داشت. در رومیان ۴: ۱۹ می خوانیم ابراهیم باید با این حقیقت مواجه می شد که او مرد پیری است و بدن او مانند بدن یک مرده بود. بدن او قدرتی برای بچه دار شدن نداشت. به علاوه رحم زن او و سامره نیز مرده بود و او نیز دیگر توانایی بچه دار شدن را نداشت. حقایق زیستی و همینطور تجربیات انسانی به او می گفتند که بچه دار شدن غیر ممکن است! اما خدا به او وعده پسری را داد که پدر انسانهای بسیاری خواهد شد. از دیدگاه انسانی این وعده غیر ممکن بود و نمی توانست انجام شود اما ابراهیم به علم و بحث های انسانی نگاه نمی کرد. او به خدا پناه می برد که علم و انسان را آفرید. او به خدا نگاه می کرد که مردگان را زنده می کند! او ایمان آورد که خدا می تواند به بدن ناتوان او و جسم نازای ساره حیات تازه ای ببخشد! جهت ایمان ابراهیم به سوی حقایق علمی یا مسائل انسانی نبود بلکه به سوی خدایی که هیچ چیز برایش غیر ممکن نیست! ابراهیم به خدا و توانایی خدا در زنده کردن مردگان ایمان آورد!

دو. ابراهیم ایمان آورد که خدا موجودات را از نیستی به هستی می آورد. ابراهیم ایمانی داشت که در عبرانیان ۱۱: ۳ شرح داده شده است، "با ایمان به وجود خداست که می دانیم زمین و آسمان و در حقیقت همه چیز به دستور خدا ساخته شده اند و همه اینها از چیزهای نادیدنی به وجود آمده اند." ابراهیم به خدایی ایمان آورد که جهان دیدنی و تمام موجودات آن را از چیزهای نادیدنی به وجود آورد. خدا فقط با کلام و فرمان خود همه چیز را خلق کرد و مادیات هستی را آفرید و با این مادیات جهان را از طریق کلام خلاق خود آفرید. ابراهیم ایمان آورد که گرچه انجام و عده خدا از نظر علمی به نظر غیر ممکن می آید اما خدا می تواند باز هم فرمان دهد تا غیر ممکن، ممکن شود! او ایمان آورد که خدا می تواند از نیستی هستی را بوجود آورد. گرچه جهان مخلوق وابسته به قوانین فیزیکی خود است خدا محدود به این قوانین نیست که خود خالق آنها است در هر وقت و در هر جا خدا می تواند فرمان دهد و به چیزهای جدید هستی ببخشد. خدا می تواند معجزه بیافریند و کاری را انجام دهد که هیچ علمی نمی تواند آن را شرح بدهد.

سه. ابراهیم ایمان آورد که خدا می تواند از انسانهای بی اهمیت انسانها مهم بسازد. در اول قرنهای ۱: ۲۶-۲۸ می خوانیم، "برادران عزیز اگر به خود که برای پیروی از مسیح دعوت شده اید نگاه کنید پی خواهید برد که اکثر شما از مقام و نفوذ و ثروت محرومید در عوض خدا عمداً اشخاصی را برگزیده که مانند شما در نظر مردم دنیا نادان و بی ارزش هستند تا از این راه آنانی را که دانا و مهم به حساب می آیند شرمگین سازد. خدا افرادی را انتخاب کرده که طبق معیارهای دنیا از طبقات پایین و مطرود جامعه هستند بلی، خدا همان کسانی را برگزید که دنیا ایشان را هیچ می انگارد تا نشان دهد آنانی که مهم و بزرگ به نظر می آیند هیچ هستند." بعضی از مردم دنیا، بعضی چیزها و بعضی انسانهای دانا را قدرتمند و برجسته می دانند. آنها مسیحیان را احمق، ضعیف و پست می دانند. اما در عیسی مسیح خدا انسانهایی را برگزید که از نظر دنیا هیچ به شمار می رفتند تا آنانی را که در دنیا مهم به شمار می آیند شرمگین سازد. خدا اینطور از مسیحیان بی ارزش برای نابودی حکمت، قدرت و مقام آنانی که در دنیا مهم خوانده می شوند استفاده می کند. ابراهیم به خدایی ایمان آورد که انسانهایی مانند او یعنی ضعیف و پیر را برای انجام اهدافش در دنیا انتخاب می کند. نتیجه. مرکز ایمان شما همیشه باید خدایی باشد که همه چیز را آفرید و غیر ممکن ها را به ممکن تبدیل می کند.

(S) **دوم.** بیایید بر آیات ۱۸-۲۴ تعمق کنیم. ایمان اعتمادی مداوم و مقاوم به خدا است.

(T) ایمان آوردن در ناامیدی چه مفهومی دارد؟

(S) خدا به ما تعلیم می دهد که ایمان داشته باشیم حتی اگر خلاف تمام انتظارات انسانی باشد! در رومیان ۴: ۱۸ می خوانیم که ابراهیم در ناامیدی به امید ایمان آورد. امید انتظار خوشایند است که بوقوع بپیوندد. از نقطه نظر انسانی نگاه کردن به وعده های خدا اصلاً امید بخش نیست اما نگاه کردن به وعده خدا از نقطه نظر خدایی که هستی را از هیچ می آفریند امید بخش است. بر خلاف تمام انتظارات و محاسبات انسانی، ابراهیم از خدا انتظار داشت و وعده اش را انجام دهد. ایمان او از خدا این انتظار را داشت که وعده اش را انجام دهد. بنابراین خدا مسیحیان را تشویق می کند که ایمان داشته باشند حتی اگر بر خلاف تمام انتظارات انسانی باشد.

در ایمان خود شک ننمود بلکه روز بروز قویتر می شد، یعنی چه؟

(T) خدا تعلیم می دهد که ما با باور کردن و اطاعت از کلام خدا به طور مداوم، ایمانمان را تقویت می کنیم. در رومیان ۴: ۱۹-۲۰ می خوانیم که ابراهیم بدون اینکه شک کند ایمان آورد و در ایمانش قوی شد. ایمان با شک کردن به گفته های خدا و با مردد بودن نسبت به اطاعت از خدا تضعیف می شود و وقتی بدون توجه به شخصیت خدا بر آنچه او گفته تعمق می کنیم افکار شک آلود به ذهن ما رخنه می کند و هرگاه اطاعت از فرامین خدا را کنار می گذاریم بیشتر و بیشتر دودل می شویم. ابراهیم به شک و تردید اجازه نداد تا ایمانش را تضعیف کنند.

در عوض ابراهیم در ایمانش قوی و قوی تر می شد چون هرگاه خدا چیزی به او می گفت باور می کرد و از فرمانی که او می داد تا انجام دهد اطاعت می کرد. در پیدایش ۱۲: ۱-۴ وقتی ابراهیم ۷۵ ساله شد خدا به او وعده برکت را داد و از او خواست که کشور، قوم و خانواده اش را ترک کند و ابراهیم به خدا ایمان آورد و طبق گفته خدا آنجا را ترک گفت. بعدها در پیدایش ۱۵: ۴-۶ خدا به او وعده داد که خود او پسری خواهد داشت و ابراهیم به خدا ایمان آورد. در پیدایش ۱۷ وقتی ابراهیم ۹۹ ساله بود باز هم خدا به او وعده داد که صاحب پسری شده و نسل او زیاد خواهد شد. او همچنین فرمان ختنه ابراهیم و تمام خادمین مذکرش را به او داد و ابراهیم از خدا اطاعت کرد. پس بدین ترتیب ایمان ابراهیم قوی گشت چون هر بار خدا به او چیزی می گفت او ایمان می آورد و از فرمان خدا اطاعت می نمود. ما نیز با ادامه دادن ایمانمان به خدا و اطاعت دائم از او نه تنها ایمان خود را تقویت می کنیم، بلکه با اینکار او را نیز جلال می دهیم. ابراهیم با هر بار اطاعت کردن از خدا جلال را به او می داد. به علاوه خدا مسیحیان را نیز تشویق می کند که با ایمان آوردن و اطاعت مداوم از کلامش ایمان خود را تقویت کنند.

آیا ایمان ابراهیم همیشه قوی بود؟

(S) خیر. ابراهیم نیز در ایمانش کشمکش داشت. در پیدایش ۱۲: ۱۱-۱۳ زمانیکه او از سارا خواست تا وانمود کند خواهر او می باشد بیشتر از ایمان، به ترفند خودش تکیه کرد. در پیدایش ۱۶ ابراهیم و سارا در ایمانشان ضعیف شدند و سعی کردند تا حل مسائل را به دست خود بگیرند. سارا پیشنهاد کرد که ابراهیم با ندیمه او همبستر شود و برای او فرزندی بیاورد. در پیدایش ۱۷: ۱۷-۱۸ ابراهیم وقتی در خیال خود فکر می کرد که او در سن ۱۰۰ سالگی و ساره در ۹۰ سالگی دیگر نمی توانند صاحب بچه ای شوند در لحظه ای دچار بی ایمانی شد و خندید اما بی ایمانی او به طول نکشید چون او به نشانه ایمان به وعده خدا اسمائیل و هاجر را از خانه بیرون کرد. مجاهده در ایمان، فقط ایمان ابراهیم به خدا و وعده های او را قویتر ساخت.

چطور می توانیم ایمان بیاوریم که خدا آنچه وعده داده است انجام خواهد داد؟

(T) خدا تعلیم می دهد که ما به سخنان او به خاطر شخصیت او ایمان بیاوریم. در رومیان ۴: ۲۱ می خوانیم که ابراهیم کاملاً متقاعد شد که خدا قادر است آنچه وعده داده است انجام دهد. وعده خدا بستگی به این دارد که او کیست. اگر او فقط بتی ساده به دست انسانها بود پس وعده اش هم نمی توانست جدی باشد. ولی چون خدا کسی است که به مردگان حیات می بخشد و هستی را از نیستی بوجود می آورد و انسانهای بی اهمیت را تبدیل به اشخاصی مهم می کند، وعده او نیز کاملاً قابل قبول است. اگر خدا می تواند کل جهان مرئی را از چیزی نامرئی خلق کند پس او قادر است هر آنچه می گوید انجام دهد! ابراهیم چون می دانست که خدا کیست کاملاً نیز متقاعد شد که خدا آنچه وعده داده است انجام خواهد داد. بنابراین خدا مسیحیان را تشویق می کند به خاطر شخصیتش به سخنان او ایمان بیاوریم. خدا می خواهد مسیحیان این نوع ایمان را داشته باشند. این نوع ایمان است که گناهکاران را عادل می سازد. این نوع ایمان است که شاهد تحقق وعده های خدا می تواند باشد. این نوع ایمان است که به مسیحیان کمک می کند تا با هر مشکلی در زندگیشان مواجه شوند. نتیجه. ایمان هرگز یک اتفاق نیست بلکه اعتمادی است مداوم و مقاوم به خدا و آنچه او می گوید.

(S) نکته ۲. حفظ کردن آیه جدید کتاب مقدس

شیوه حفظ کردن یک آیه جدید از کتاب مقدس دارای چهار قدم است:

قدم ۱. تعمق کنید و آیه را قبل از اینکه حفظ کنید درک کنید.

قدم ۲. بنویسید آیه را روی یک کارت یا در یک دفترچه یادداشت بنویسید. عنوان را در بالا بنویسید. عنوان امروز "ایمان" است. زیر آن محل آیه را بنویسید. محل آیه امروز رومیان ۴: ۲۰-۲۱ است و زیر آن کل آیه را بنویسید.

قدم ۳. حفظ کنید آیه را به شیوه درست حفظ کنید همیشه با نام عنوان شروع کنید و سپس جای آیه و بعد خط اول آیه را بخوانید. خوب است که جای آیه را دوبار تمرین کنید یکبار در ابتدای آیه و سپس در انتهای آیه.

قدم ۴. مرور کنید. آیات جدید را هر روز به مدت ۵ هفته مرور کنید و آیات قبلی را هم حداقل یکبار هر سه هفته مرور کنید.

بیباید این آیه کتاب مقدس را با هم حفظ کنیم سپس بدون اینکه به کتاب مقدس یا دفترچه یادداشت خود نگاه کنیم قسمتی از آیه را به تنهایی تکرار کنیم.

(T+S) ایمان. رومیان ۴: ۲۰-۲۱. بلی، او هیچگاه شک ننمود.

(T) ایمان. رومیان ۴: ۲۰-۲۱. بلی، او هیچگاه شک ننمود.

(T+S) ایمان. رومیان ۴: ۲۰-۲۱. بلی، او هیچگاه شک ننمود. او به خدا ایمان داشت و ایمانش روز بروز قوی تر می شد و حتی قبل از اینکه خدا به وعده اش عمل کند او را سپاس می گفت.

(S) ایمان. رومیان ۴: ۲۰-۲۱. بلی، او هیچگاه شک ننمود. او به خدا ایمان داشت و ایمانش روز بروز قوی تر می شد و حتی قبل از اینکه خدا به وعده اش عمل کند او را سپاس می گفت.

(T+S) ایمان. رومیان ۴: ۲۰-۲۱. بلی، او هیچگاه شک ننمود. او به خدا ایمان داشت و ایمانش روز بروز قوی تر می شد و حتی قبل از اینکه خدا به وعده اش عمل کند او را سپاس می گفت، زیرا یقین داشت که خدا قادر است به همه وعده های خود عمل کند.

(T) ایمان. رومیان ۴: ۲۰-۲۱. بلی، او هیچگاه شک ننمود. او به خدا ایمان داشت و ایمانش روز بروز قوی تر می شد و حتی قبل از اینکه خدا به وعده اش عمل کند او را سپاس می گفت، زیرا یقین داشت که خدا قادر است به همه وعده های خود عمل کند. رومیان ۴: ۲۰-۲۱.

(S) نکته ۳. مرور آیاتی که قبلاً حفظ کرده اید.

بیباید بدون اینکه به دفتر یادداشتان نگاه کنیم ۵ آیه آخر را که حفظ کرده بودیم مرور کنیم. مجموعه های "شاگردی" آیات ۳-۴ و مجموعه "شخصیت مسیحی" آیات ۱-۳.

(T) خدمت. مرقس ۱۰: ۴۵. "من نیز که مسیح هستم، نیا مده ام تا کسی به من خدمت کند، بلکه آمده ام تا به دیگران کمک کنم. و جانم را در راه آزادی دیگران فدا سازم."

(S) بخشش. دوم قرننثیان ۹: ۶-۷. "فراموش نکنید که هر که کم بکارد، کم نیز درو خواهد کرد، و هر که زیاد بکارد، زیاد درو خواهد کرد. پس اگر کم بدهید، کم نیز در یافت خواهید کرد. کسی را مجبور نکنید که بیش از آنچه قلباً در نظر دارد، بدهد بلکه بگذارید همان قدر که مایل است، بدهد زیرا خدا کسی را دوست دارد که از روی میل کمک می کند." دوم قرننثیان ۹: ۶-۷.

(T) شبیه مسیح شدن. دوم قرننثیان ۳: ۱۸. "اما ما مسیحیان نقابی بر صورت خود نداریم و همچون آینه ای روشن و شفاف، جلال خداوند را منعکس می کنیم، و در اثر کاری که خداوند یعنی روح القدس در وجودمان انجام می دهد، با جلالی روز افزون، بتدریج شبیه او می شویم." دوم قرننثیان ۳: ۱۸.

(S) پاکی. اول تسالونیکیان ۴: ۳. "زیرا اراده و خواست خدا این است که پاک باشید و از هر نوع فساد جنسی خود را دور نگهدارید." اول تسالونیکیان ۴: ۳.

(T) محبت. مرقس ۱۲: ۳۰-۳۱. و خداوند خدای خود را به تمامی دل و تمامی جان و تمامی خاطر و تمامی قوت خود محبت نما که اول از احکام این است و دوم مثل اولست که همسایه خود را چون نفس خود محبت نما. بزرگتر از این دو حکمی نیست. مرقس ۱۲: ۳۰-۳۱.

(S) تکلیف برای هفته آینده

اول. روزانه پنج آیه آخری را که حفظ کرده اید هر روز به مدت پنج هفته مرور کنید.
دوم. کتابهای دستورالعمل "بروید و شاگردان بسازید" را ملاحظه کنید و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می کنم
سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه دوره شاگردسازی از رادیو گوش کنید.